

NOWOSCI WARSZAWSKIE.

Wyszedł z druku Ner 31 Pamiętnika Kolumb, zawiera w sobie następujące przedmioty: Anglia i Szkocya; przypomnienia z podróży roku 1823, 1824 odbytych przez Krystyna Lacha Szyrmę; z rysunkami litograficznymi. Tom III. Warszawa 1829 (Dokończenie). — Wiadomość o mieście Pondichery, oraz o obyczajach i zwyczajach Malabarów. (z dz. Jour: des Voy:) — Archipelag Azorski. Wyiątek z opisu nie wydanego P. G. (z dz. Journ. des Voy) — Hemus czyli Balkan. — Niektóre szczegóły o murzynach w Senegalu. — Gazeta Podróży i Jeografii. — Bibliografia.

Cena żywności na Targach w Warszawie i Przedmieściu Pradze. — w d. 17 Kwietnia r. b.

- Żyto płacono od zł. 9 do 9 gr. 15.
- Pszenicy od zł. 28 do 29.
- Groch polny od zł. 10 do 12.
- Jęczmień od 7 gr. 15 do 8.
- Owies zł. 6.
- Mąki pszennéj ordynaryjnéj od zł. 40 do 42.
- Mąki żytniéj pyłłowéj od zł. 16 do 17.
- Mąki gryczanéj zł. 16.
- Kaszy Jaglanéj zł. 20.
- Kaszy gryczanéj zwyczajnéj zł. 18.
- Kaszy gryczanéj drobnéj od zł. 32 do 36.
- Kaszy jęczmiennéj ordyn. od zł. 11 do 12.
- Słomy cetnar od zł. 1 gr. 15 do 2.
- Siana cetnar od zł. 2 do 2 gr. 15.
- Sząceń drzewa sosnowego od zł. 16 do 17.
- Wół dobry od dukatów 12 do 14.
- Wół średni od dukatów 9 do 11.
- Wół lichy od dukatów 5 do 8.

- Ciele od zł. 8 do 20,
- Wieprz od zł. 36 do 99.
- Masła funt od gr: 20 do 24.
- Słoniny funt gr: 16.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA z Londynu 4 Kwietnia.

Pomiędzy wielą od niedawnego czasu wyszłemi tu dziełami zasługują na wspomnienie podróże Burekhardta do Mekki i Medyny. Pod odzieżą pielgrzyma udało się temu zbyt wczesnie dla nauk zgasłemu podróżnemu dostać się w okolice tych świętych miast mahometańskich, do których przystęp każdemu niemachometaninowi iak naysurowiey jest zakazany. Teraz ogłoszone wiadomości wyczerpują z obszernych dzienników Burekhardta.

AUSTRYA z Tryestu d. 20 Marca.

Okręt który 5 b. m. opuścił Alexandryę, przywiózł wiadomość, że Basza nagabany ciągle od Agentów Porty postanowił w końcu wysłać nad Dunaj 12,000 woyska. Ponieważ drogę morzem zamknęli Rossyanie, a więc ten korpus mający się składać z 4 pułków regularnéj piechoty i kilku pułków regularnéj jazdy uda się przez Palestynę Syryą i Natolią. Koszta naturalnie będą bardzo wielkie, rząd więc Egipski aby sobie kredytu nie popsuć, stara się ile możności to rozporządzenie taić.

W głębi Egiptu ukazał się niedostatek zboża, tak że kilka ładunków pszenicy odeszło z Alexandryi do Kairu. Egipska flotta gotuje się do wyruszenia i codzień spodziewają się Ibrahima baszy w Alexandryi, który tam

miał przybyć dla przejrzenia rozmaitych rozrządzeń i przysposobień. Lecz mającym odejść korpusom nad Dunaj nie będzie on dowodził, tylko Mahmud Basza niedawno wyniesiony na tę godność z dwoma buńczukami. Z Gargagliano w Morei w 11 dniach przybyły tu statek douisi: że Grecka Fregata Helias i dwa brygi pod rozkazami admirała Miaulis blokują Lepanto, a to dla przeszkodzenia Turkom dowozu żywności do zamku. Kilka bark z wyspy Zante które mimo czuwania Greków zawinęły do Lepanto, ujęto za powrotem w Patrasso. — Z Mainy wypłynęły statki rozbójnicze, lecz iecz ie Admirał Miaulis spał.

FRANCYA z Paryża 8 Kwietnia.

Dziennik rozpraw objaśnia obszernie obecny stan narad nad prawem departamentowym. Tylko dwóch mowców uszły-zy ieszcze izba, Wice Hr. Laboulaye i P. Beniamina Constant. Lecz iak: że bydz może ażeby ci dway ostatni dziedzice wyczerpané iuz dyskusyi, zdołali ieszcze nowe światło rzucić. — Wszystko co się w tym przedmiocie da powiedzieć iuz powiedziano, wszechstronnie objaśnionem zostało pytanie, czyli prawo ma bydz demokratycznym lub arystokratycznym. O iedney tylko rzeczy nie myślano, i zdaie się że codzień bardziej o niey zapominają to iest czyli ma bydz prawo lub nie? W istocie z iedney strony ministeryum zapewnia że z obowiązku i sumienia dłużej ulegać nie może; z drugiey strony Kommissya uporeczywie obstaie przy swoich zmianach; co większa, prawa strona izby nie chce prawa ani w takiej postaci iak go ministeryum przedstawia, ani ze zmianami przez Kommissyą poczynionemi— iakiż będzie rezultat z tego wszystkiego? oto że żadnego prawa niebędziemy mieli; bo przyjaciele ministeryum odrzucają proiekt Kommissyi,

przyjaciele Kommissyi proiekt ministeryum, a członkowie prawey strony wszystko; powtarzamy więc że niebędziemy mieli wcale żadnego prawa. Pytanie teraz zachodzi czyli to iest dobrem? my sądzimy przeciwnie, bo każdemu zdawało się że iest dobrodzieystwem nasze prowincye usamowolnić, i część ludu przypuścić do wyboru rad okręgowych i departamentowych. Czyiaż wina iezeli tego dobrodzieystwa nie mamy? Czy ministeryum lub Kommissyi? lecz o to mnieysza mości panowie zważmy raczej kto na tem cierpi: Kray, kray sam który mógł bydz uwolniony a nie iest od systemu centralizacyi. Odpowiadają nam zapewne że iesli prawo nie przejdzie, ministeryum upaść musi. Lecz tu nasuwają nam się ważne zapytania: czyli chęć obalenia ministeryum przeważy zalety prawa? a gdy to ministeryum upadnie któz będzie iego następcą? Powstanie lub upadek prawa obchodzi całą Francyę; życie zaś lub śmierć ministeryum obchodzi tylko iego następców. Ale któz to będzie temi następcami? czy członkowie lewéy strony? wiedzą oni bardzo dobrze że się tego spodziewać nie mogą. Czy członkowie prawéy strony? ci mogliby tylko przez polityczne zmiany panować. Zważyć więc należy że odrzucenie prawa może wprawdzie pociągnąć za sobą upadek ministeryum, ale że ten upadek nie iest dla nas żadną korzyścią, skoro odrzucenie prawa grozi dla kraiu wielkim uszczerbkiem. Przypuścimy że prawo mogłoby bydz lepsze. Lecz dla czegoż odrzucamy to co iest dobrem, kiedy tego co iest lepszym osiągnąć nie możemy? Dla czego chcemy wszystkiego lub niczego, dla czego wolności lub niewoli? czy się obawiamy iuz iutro umrzeć, i czy iuz nie ma przyszłości dla nas? Przyymyamy więc w każdym razie prawo nie iako doskonałe, ale iako takie które ważne przynosi korzyści. O-

by przykład jaki nam w tę chwilę Anglia dał, był dla nas nauką. Tam podobnie jak i u nas proponowano emancypacją. Bill lorda Wellingtona nie jest doskonały, zestawia owszem jeszcze coś do życzenia, ale dla tego najzapaleni obrońcy katolików przyznają go; pomniąc wszystkie ograniczające klauzule mają tylko zasadę bilu na widoku. Zróbmy i my podobnie; pomniemy tylko na zasadę nowego prawa, które ma zapewnić mieszkańcom prowincyi uczestnictwo w przestrzeganiu ich dobra, i zapomniemy jakie z resztą to prawo ściśnienia obemyt. Wiadomo nam bardzo dobrze, że minister i deputowany każdy mówi do siebie: „jeżeli zwyciężeni będziemy, to przynajmniej nastąpi z honorem.“ Jak gdybyśmy jeszcze od 8 lat nie dosyć walczyli zawsze bez nadziei! Czyliż na koniec skoro nam się znowu szczęście uśmiecha nie dostąpimy zwycięstwa? Oby Bogowie, że tu użycie wyrażenia starożytnych, natchnęli mówców naszych tym uczuciem, które dla kraju jest najużyteczniejsze.

Messenger des Chambres o wyniesieniu Kardynała Castiglioni na godność Papieżką pisze co następuje: Rzadkie na tym świecie przesady. Niektórzy z naszych polityków upatrują we wszystkim tylko klęski dla Ministrów. Tey zużywaney taktyki używa jeszcze wciąż Gazeta Francyi i zaledwie Kardynał Castiglioni mianowany został papieżem alicji ona już wykrzykuje: Wszystkie nadzieje Pana Chateaubriand zawiedzione zostały! Kardynał Zurla kandydat ze strony Francyi miał tylko jeden głos., Gdyby wolno było do religijnych myśli, jakimi zawsze przeżywa wybór papieża, łączyć świeckie domysły, zadalibyśmy formalnie Gazecie Francyi kłamstwo i okazali chrześcijańskiemu królestwu łac w Kardynale Castiglioni znalazło przyjaciacie-

la naszych religijnych swobód i papieża jakiego sobie tylko Francya mogła życzyć i którego Pan Chateaubriand wyraził w swojej mowie. Wspomniony Kardynał przyjaciel i powiernik Piusa VII wślawił się w kościele przez swoje widoki i spokojną pobożność. Gdy w roku 1816 otrzymał kapelusze Kardynalski został zarazem najzaufanyszim doradcą Kardynała Consalvi, który tak długo rządził i opiekował się Rzymem. Nadto dodać tu wypada że Kardynał Castiglioni przy wyborze Kardynała della Genga (Leona XII) był kandydatem Francyi i podawany przeciw niemu. A zatem Pan Chateaubriand z chwałą dopełnił danego sobie polecenia przy świętem kollegium. Katolicka Francya zyskała w nim nie tylko naczelnego pastęra, ale także sprzymierzeńca, a przyjaciele wolności Gallikańskiego kościoła, dalecy od zasmucania się takim wyborem, mogą mu tylko oddać należną pochwałę.—Kuryer Francuzki pisze: Pan Delalot na zeszłym posiedzeniu izby deputowanych wystąpił otwarcie jako pośrednik pomiędzy ministeryum a komisją; ale pan Martignac obstał uporczywie przy swoim i nieprzystąpił wcale do pojednania i to mocne postanowienie swoje na przyszłym posiedzeniu obawi.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Archipelag Azorski.

Wyciątek z opisu niewydanego. P. G.

(z dzien: Journ: des Voy:)

Przebywając ten Archipelag, którego wszystkie wyspy noszą na sobie piętno wulkaniczne, widząc to nadzwyczajną ilość roślin morskich które wody mórz tych są okryte oraz mnogie rafy w różnych z pod wody ukazujące się punktach, i będące dowodem ile morze mniej tam jest głębokie niż reszta Oceanu, przypominamy sobie mimowolnie tę wyspę atlanty-

oką, tak rozległą i tak potężną, którey kapłani egipscy odkryli istnienie lub pamięć przechowali, i która podług ich twierdzenia przez morze pochłonięta być miała. Podaniem ich w tym względzie towarzyszyły tak oczywiste bajki, iż można śmiało przypuścić, że Atlantyk istniał iedynie w ich wyobraźni. Wszelako widok wysp Azorskich i morze je otaczające, upoważnia niektóre wątpliwości w tym przedmiocie, który z resztą przeznaczony jest na to, aby w nieprzekłety pozostał ciemności.

Wyspy Azorskie leżą na drodze z Europy do Ameryki, między 37° i 40° szer. półn. a 27° i 34° dług. zachodniéy. Jest ich dziesięć, iako to: Terceira, Sgo Michała, Stéy Maryi, Pik (znakomita góra prawie tak wysoka iak Pik Teneryffy) Fayal, Sgo Jerzego, Gracyoza, Corvo i Flores. Doznały one częstych i gwałtownych trzęsień ziemi, z których iedno wydarzone w roku 1591 trwało dni dwanaście, i zniszczyło kwitnące miasto Villa-Franca; trzęsienie d. 9 Lipca 1757 r. równie prawie okropne, spustoszyło Archipelag. Terceira jest z tych wysp nayszczęśliwsza; ma ona 15 mil fr. obwodu. Angra jest iéy stolicą... Wyspa Fayal jest znacznie mniej rozległa aniżeli Piku, a wszelako ludność iéy o połowę jest większa. Stolicą iéy jest miasto tegoż nazwiska, które mieć może ieszcze 5 do 6000 mieszkańców, ale musiało ich niegdyś mieć nie równie więcéy, wnosząc z iego rozległości i liczby domów dzisiay niezamieszkaných. Wyspa ta, oprócz nadzwyczajnéy żyzności ziemi, ma ieszcze tę korzyść, iż posiada naylepszą przystań z całego Archipelagu: dla tego też jest głównym targiem i środkowym punktem handlu wysp Piku, Sgo Jerzego, Gracyozy i Flores. Całą prawie ilość wina iaką tam zbierają, zakupują Amerykanie; Anglicy ładują okręty swoje cytrynami i pomarańczami; okręty zaś Portugalskie udające się do Brezy-

lii, zabierają ztamtąd zwykle zboże i solone mięsiva.

Mieszkańcy są bardzo gościnni; nie ma w Fayal oberży, w któreyby cudzoziemcy mieszkali mogli. Osoby majątniejsze a szczególniej kupcy, mają przyjemność przyjmować ich u siebie i podejmując. Pomiedzy wyspiarzami temi dziwna panuje zgoda; zwyczaj używania herbaty, który przejęli od Anglików, daie sposobność do zgromadzania się rodzin na wieczory, na które często zapraszają cudzoziemców i przyjaciół; są to prawdziwe wieczory towarzyskie. Młode osoby zabawiają się muzyką, która pospolicie bywa im pobudką do śpiewów i tańcu. Starsze grywają w wista. Kobiety w postępowaniu mają wiele przyjemności, a przyrodzenie nie odmówiło im wdzięków płci téy właściwych. Wszystkie prawie które lepsze odebrały wychowanie, mówią po francuzku; co tém godniejsze jest uwagi, iż nietylko do wyspy téy bardzo rzadko zawiąiają okręty tego narodu, ale nawet, iak mnie zapewniają nie ma nikogo w Fayal coby nauczał ięzyka tego. Nauka więc iego rozszerza się i utrzymuje na téy wyspie przez pewny rodzaj podania i wzajemnego uczenia.

(Dokończenie iutro.)

PRZYIECHALI DO WARSZAWY. d. 17 Kwietnia.
 Krzeczkowski Jan Asses: z Zgierza, — Poptawski Leon Oby: ze Lwowa, — Skotnicki Franc: Oby: z Kaźmierza, — Orłowski Jakób Inkwient z Pułtusza, — Gerlitz Jakób Komis: z Mińska, — Hartnicki Oby: z Radzymina, — Laryss Karol Baron z Kiele, — Straszak Stan: Kanonik z Szydłowa, — Byszewski Seweryn Oby: z Szumlina, — Chotomski Ferd: Oby: z Kiele, — Fiszler Gottfyd Oby: z Poznania, — Finkensztein Jerzy Baron z Siedlec, — Moszczyński Józef Hr. z Drybusa, — Managietta Teresa Baronowa z Siedlec, — Wróblewski Karol Oficer: z Międzyrzycza, — Massalski Franc: Oby: z Kiliowa, — Regulski Józef Pułk: z Pułtusza.

TEATR NARODOWY. Dziś daną będzie
 Liryczna Drama *Precozoza*.